

subalternata hinc alijs passiones, qd de illo possunt demonstrari pgs.
 à duabus scis: n d ab una m̄ huminū n a subalternata m̄,
 nec à subalternante m̄ s̄t ab alteris p̄t; vna à iis descendē
 do suppediat p̄ia; ale q̄ si auerſendo p̄gunt c̄tē ſabili.
 Dein dicitur ad illas p̄g. n dōmarī à subalternante m̄;
 dōmarī n à subalternante ſuī cu subalternata. Et eadem
 dō i eōis et d vlt̄ contat. Nā dōtē dīcas n p̄tinentia
 una m̄ eōllis scis, ſt ad ubique ſel; idc q̄ appellarī
 ſunt mixta, quia h̄c ſcī ad illas conuenient q̄ ſe germeſcenti.

Ad cap. 23.

Quæſt. Prima.

Art. Primus.

De dīſt. Scienſarū?

Duplex & unitas et dīſt. ſciā utalit de hac n ſeruare huc tu-
 nat de Partiali infiruſ dīſt. vna grīa, ale specia
 fulari q̄ oī ſatent, Exumiti ex ſe lumina rātes et ſuprāti;
 quia diriſio nō re cognoscibilis lumine rāte in illis, et diriſio
 lumine ſuprāti. vna ſcī in grīa liquendo, diuidi in ſcī, q̄ ſcī
 ex lumine ſuprāti, et in ſcī q̄ h̄c ex lumine rāte q̄ndi ſabdi-

udit?

claro

subducat in scia, q̄ habet et lumine supernali; q̄ et illa
sciatoni; et in sua, q̄ habet et lumine crinali obscuram, q̄ et illa in-
tione.

Q̄ e 2 sciari dicitur q̄ appellatio operaria, et erit in sua, q̄ et
calatura q̄ habet et lumine nati; haec haec diuidit in tres, namque
in Physiologia, Mathieus, et Methus, desumpta sunt genes variae
abstractiones a mā, appropinquat dñe.

To quo ab scientiis totales desumantur dicitur.
Dicimus sciā nati speculativa dūdi in variis scia, sed p̄t dicitur
ab obto. Quia i obtu scia, s̄ p̄t ē male, s̄ p̄t; dubitari a quoniam
Mori dūda dicitur specia desumantur.

¶ Ante quā q̄ resoluti, notandū ē, ab obtu male scia ē p̄t re s̄ q̄
hēc scia, ut ens, Deus, etq. forse aut ē aliq̄ potitas, q̄ ē tūc ab obtu
male considerat; qd̄ lūciā in 3 membris, nempe in obtructe
qd̄, obtructe p̄t, seu p̄gat, et in obtu p̄t vñq̄. Obtu
p̄t qd̄ ē ipsa obtu certid, q̄ a scia directe considerat, inveniā
diuimus ens ī genere ens, et subiecte entitatis ē ab obtu p̄t, qd̄
Methus, et Dau, ī genere Deus ē, ē obtu p̄t, qd̄ illa scia. Obtu
p̄t qd̄, ē mediū p̄p inclusus ad sentitū eius. Deniq̄ obtu p̄t
subiqui ē subtilitas, subq̄ obtu scia, ut abstractio māsonū
in rebus mathieis, et ab obtu p̄t se revelabile in rebus p̄du. Notandum
q̄ q̄is obtu p̄t sit triple, hoc in to, q̄ uenire mā illud.

membris, obtrus³ pote subquo; atque exutatisq^o & scie natus tota^s
desumunt sua unit^s, et dicitur ab obtrusatu, an aperitu subquo;

Ingres dupli est dona; i^o adserit sciis distinguendis obtrus³ mate.
Pr. quia sciis totalis speciatio per illud, in qua tendit: attendit
in obtrus³ mate: q^o. Mai. uidetur bona. Pr. Min. quia sciis totalis
est tendere in illud, qd^o pergit; sed percepit obtrus³ mate, et non pote
sciens, cu^o est quid negat, c^o relatio roris opus est ut percepatur, ne
augs & periti se in usu sciencie illud peragere. q^o permale, et non pote
speciatio.

2°: si sciis totalis speciatio pote obtrus³ pote, illud deret ei
prius, qua^s ipsa: sed n^o aperius: q^o sciis n^o speciatio illud, Mai.
est arcta, sed de^s ois ca^s est pote suo effi. Pr. Min. quia obtrus³ pote
est subtilitas in concreto, seu qd^o est, et subtile. sed ei subtile n^o
aliquod prius, sed posterius sciis: q^o obtrus³ pote quo, n^o prius ipsa sita.
Pr. Min, quia denominatione est posterior qualitate, a qua desumitur:
sed ei subtile est denitione desumpta a sciis: q^o est aliquod posterius illa.
3° sciis sciis speciantur p^o media, q^o qua intus assentib^s cliv.
sed n^o sunt obtrus³ pote q^o praequo, sed pote, q^o sciis n^o speciante,
obtrus³ pote subtiliter, et contineat bona. Pr. Mai. ex datus ad cap^o
q^o c. a. 2°: et ad cap^o 5° q^o t^o, et alibi sapio: obtrus³ pote sciis
speciari per medium, q^o qd^o assentimur cliv. q^o ut

dare

Nihil omnis tenenda est una, q̄ dexterias totales ac
 distinguo obviis parte subsequi. seu per rōe partē subsequi. nihil
 aliud est, quia scilicet, seu capacitas obviis, ut sciatis! Dicitur autem
 omnis Thos ac Thos, qui hoc tamq; indubitate reponit. 2° p̄t
 rōe à priori, quia sūmā de cunctis est ab eo, qd est rōe obviis,
 cur sub suā cadat; sūmā p̄t, subsequi, seu subtilitas, et rōe
 obviis matū, cur subtilitas cadat; qd ab illo dicitur cumere dist.
 3° Et à posteriori, quia si scīa p̄cūpārēt obviis matū, ad
 obvia matia vint p̄cūpāta (nempe ut qd sunt nō rēfūgē
 lūsū) sequeretur. Vnde et īfinitus: qd sūmā dñm ē si p̄cūpā-
 rēt, p̄t dñm p̄t, pd, i.e. p̄t medius assentendi; sūmā hoce
 p̄fugiat nō solum Thos autoritatē, sūmā et ipsi rōe: qd nō dñm. Coni-
 quia eodē mīo p̄cūpānti scīa, quo scīa totalis: sūmā, v.g.
 lūsus et mīlus nō p̄cūpānti per obvia matia: p̄t nec scīa totalis.
 Minimū quia si p̄t distinguerent per obvia matia, nō cēnt. In-
 fatus in hoc, qd sunt rēfūgē p̄t, p̄t intelligit, et ut cēnt p̄t
 uidendi qd sunt colores spē dīssi, qd os attingit īdūs: sūmā
 horū ē aperte falsū: qd utq;

Expediunt̄ arg. p̄t una.

Ad i^o arg. p̄t una dicitur. Maior ad scīa totale p̄cūpā-
 ri per illud, in qd tendit, tamq; in obviis subsequi, nō ob-
 viis, in qd tendit, tamq; in obviis qd. Sūmā ad. Minimū die.
 scīa totale tendit in obviis male, tamq; in obviis qd, nō

+ illa i^o tanquam in obitu subsequi. Dein et. cont. Ad probet
semel distass^o sic totale^o diu tendere tanquam in obitu qd in id
qd pertinet: n*on* uⁱ diu tendere tangit in obitu subsequi in
id qd pertinet. Dein c. illa, et. cont.

Ad 2° N. illa. Ad eius prob^o dicit illa as^o obit
prole^o subsequi ei^e hoc, qd ei^e scibile, p*ro*ut ei^e scibile signat
affidit, seu capacitas extrinsecas^o obit, q*n* in illo datus at
suas^o q*n* capacitas et subtilitas, uⁱ fundamentaliter ac-
cepta, non sit aliq*uo* a*ge* rei distinctus ab obitu, ne
antececidit ipsa scita^o): n*on* ei^e hoc, qd ei^e scibile p*ro*ut ei^e scibile
signat denominatione de ampta ab extrinsecis a scia. Naⁱ
subtilitas, scibilis et scibile in hoc s*u*o, n*on* obit prole^o, subsequi ipsius
scia si aliquia posterius illa, ut arg*uit*. Vnde dicit illa.
proportionate; et gr. cont. Ad prob^o et illa. c. illa et. dicit.
illa ad ei^e scibile, si sumatis p*ro*ut signat de deniro^o extrin-
secas^o ei^e deniro^o, desuperum a via: n*on* u*is* signatis p*ro*ut signat
deniro^o extrinsecas^o. Desuperat^o a capacitate, q*n* datus in obitu.
ut sciatis. Naⁱ in hoc s*u*o ei^e ipsa entitas obit, p*ro*ut ex sua naⁱ
e*st* capax trandi scia^o. Deniq*ue* dicit. Cis proportionate.

Ad 3° diu illa ei^e u*is* si procedat de rebus partibus. de
liberis et re scientia signata accepta. n*on* si procedat de aliis
realibus de quinque logismis. Dein c. e*st* illa; et dicit. Cis

288

ad suā partialebⁿ specūlari p^{ro} obtūzib^{us}. sāc^o v^e tota d^{icitur}
(de qua agimus), maxime. Nos aut qn̄ lo^r atatis digimus
suā^o specūlari per mediū^b, p^{ro} obtūzib^{us} p^{er} quād^o, loquela-
mūr de suā partiale.

Quotplet sit abstr^{actio} n^a mā.

Quia digimus scias natus specūlarias, quales sunt Phys.
iologia, Mach^o, et Meth^o; de somere vniq^e, et deſt. ab
obst p^{ro}li^r ab quo, à diuersis reibilitatibus obstra. Dicimus
et has subtilitates l^{ocum} varijs abstracionibus à mā
ridendū nūne ē quotplet sit hoc abstractiv^{is} reūp^{ositi}o-
nā; et ut q^{uo}d rest^{at} mār^{it} notandū ē mām (q^{uo}d attrinet
ad hunc locū) ē dupliem, nō rē sensib^{le}, et intelligib^{le},
mā sensibili ē mā prima affata acentrib^{us}
mā ē intelligibilis ē q^{uo}dās concordia

Cq^{uo}d ad ad p^{ro}p^{rieta} bⁿ rōndes abstractionē à mā ē
triplicem. ē ē a mā sensibili singulāri mā. 2^a ē mā sen-
sibili singulāri, et eōi, nō rē, s^{ed} rōz. 3^a ē abōi mā sensibili
et intelligibili rē, et rōz, quād^o cōtⁱⁿ nālē et ex illa
consurgit.

et ex illa consurgit visibilitas, q̄ speciat Physiologia. ^{2^a cōt}
q̄antitat. q̄ & obv. Math.; et q̄ illa reuera sit in via sensibili;
absq̄ illa in consideracio; ex qua consurgit visibilitas, q̄ speciat
sc̄i Math. ^{3^a} Anq̄ competit Deo, reliquisq̄ viris immortibus
et ex illa consurgit visibilitas, q̄ speciat Metaphys.

Poggabis tñ & 3° q̄ illeto abstractio; sunt sp̄es in p̄ma?
Tn i et 3° de sp̄es in p̄mas: ideo q̄ Physiologia, et Meth., q̄ illas
specian; vident sp̄es in p̄ma. At q̄ 2° q̄ fit à via sensibili, r̄e, et
n̄ re; q̄ q̄ speciat Geometria; et in abstracto à via sensibili, r̄e,
et n̄ re, et à via int̄ligibili; atq̄ h̄c speciat Arithmetica; q̄ tractat
de numeris absq̄ r̄e ad q̄ntitatem contentis.

¶ q̄ ex dictis manifesti relingo; nūia ^{3^a} totale sumere ante
et dist. ^{3^a} ab obv. post subquo i. a. sc̄ibilit. Quare illa reputati
una sc̄ia in qua dicitur unum in ^{3^a} p̄ne q̄ speciat subquo: obiit
perire plura obstantia (vulg.) i. multa sc̄ibilit. n̄ una sed multi-
plo dabit sc̄ia.

Art. 2us

¶ q̄libet sc̄ia totalis sit onus en̄ his.

¶ sc̄ia proprieta dicitur sc̄ia sc̄ia. Nā dicitur sc̄ia. q̄ sc̄ia non est una
in actu, sed plures. Iqr̄ in hac re duplex est sc̄ia. Et affirmativa,
qua uideb; seq. D. Tho et sequuntur alij ascendentis quia uocet sc̄ia.

488

in Physiologam dicitur unde in his, quod facultat in huius ad deis clavis
talis seiva, redundantemque substantiam huius quoad entitatem etiam produci per
actus variandas clavis, manere in imperfeto, ideoque facultatum est
quod actus reliquias clavis ex parte contendi ad ipsas claves. sed haec
sitia e minus probatis, easq; finita inferius solventur.

Est ergo 2^a, quod sequitur, negat illa et secundum Scotus, et
Abbinas, et est roris Suar. et Tonis, assertantes quoniam libet scia
hunc esse unde in huius, sed collectionem mulierum, qui id est dicit
una sitia, quia ostendunt in eam male sub una subtilitate, saepe
sub uno obso pustula sub quo, prout i quia huius facultatis per actus
ut desiderant, sed et quilibet sitia totali dant mulier actus tendentes
in diversas claves, gressus producent multi huius, quod easdem
claves inclinent, et certe sitia totalis non erit una eam huius.

Conspicitur quia unus actus non e minus potens quam aliis diversae specie
ad facultatem huius, quod vel libet modicent suum huius, vel nullus,
huc 2^a non est animus, ut pietate dabitur, quod est, ut sit, animus erit sitia totale
non esse unde in huius, sed plures.

Quod vel illa unius huius facultatis ab uno in actus variis
clavis, vel ab aliis: non est, quia multa claves eiusdem sitia totalis
sane diversae specie non, sed propter nullam clavem que facilius huius
inclinentur ad alias, alioquin non huius inclinaret ad actus
diversae speciei ab illo, a quo facilius fuit. Denique et non est animus 2^a, quia

ut posse pietatis, non possunt esse actus unius rei et talis vel est stere ad
tale huius pietatis: quod illa unius huius, non ab uno tamen, nec ab
obis actibus eiusdem rei pietatis.

Pri ma. *Prima*

*If arg^a pro i^a sua incidentes, notandum magis est, quoniam libet
huius scientia tendere in obiectum, sub eodem obiecto pietatis,
sive sub eadem trahibili, qua tendit actus, servata est ten-
dencia huius, et actualis, q^{uod} semper operativa. Notandum est
autem et filii genentes ad unam sciam vitalem, duobus poterunt, nomine
in ora ad ipsa tria vitalia, qua integrantur: aliis sigillatis et sine
tali ordine inter secula tria sunt libet inde operatus, et iniqui-
tati, deserte eiusdem opere, quia officianus ab una ratione prius, sive ab
ano obiecto subsequi, ut per filium ante diuimus, alioquin tales actus
q^{uod} proportionate intigerentur, prent animos opere, non possent etenim
tales integrare una operis sciam. 2 autem nisi operatus, libet illorum op-
pellari sciam partialis, et ad sine iudicatum ideoq^{ue} contemporant
in obiecto q^{uod} est aliquod motiu*m* sui medium, unde est, ut despone-
do asserendum, operantur, et contulerint diversas opes, gloriosus me-
dui asserendum fierent diversa opes.*

Hic positis soluenda sunt alij arg^a pro i^a. 3 ita se
hie sciam huius ad obiecto pietatis, sub quo sicut libet post ad

de Bofus: sot pia v. Itus (quiescit cōcta māta)
tanta paccipit unitē ab obī pōte subquo ut sit una om̄
ni in quo libet hie; q̄ et scia fūalis erit anestri n̄ his
in quo libet hie. Drs. dñs. Mai. q̄ scia fūale ita & here
in alijs ad obī pōte subquo iacet pia. Non oibz dñs
Collin et dñs. cont. Dñs c̄ quia pia specie pōte gerat p̄ p̄te
(subquo) seu ḡastus p̄t. Hanc vobz & tali obī pōte subquo
cū aut hoc obī sit unū in ura m̄ erit pia. Et dñs huiusq; libet
augst n̄ specie pōte & obī pōte subquo nec factus p̄t. Hanc
sabillo. s̄ p̄ mediū p̄sorū decimū. seu ḡosoratu p̄t. tendunt
q̄ tale motiuū seu obī pōte p̄gat. At q̄ obī pōte p̄gat.
media ascendiuntur dura Cœ. s; q̄d sunt actus clavellin
spic. nec ipsi quod hūs sunt duri.

Sed Indubio: nō dāo suauis rī q̄re p̄a p̄cipit p̄dū p̄tē
subquo, uel pacis fuit crux cubillo; nō etiā fūs cōllatā auepti.
q̄ rī aspergata nō sufficiet. Ss. M. A. Tis. Dīs reditū p̄tē triplo.
1 quia ita docent dēs p̄fū ac t̄hi: qđ p̄ntū in rebus divinis illus
magni pondēris ēē dēt. 2 quia ita magis cōtrīcē rēv. Nam quia
p̄fū s̄ p̄dūt p̄ actus; fūs iū mārē, ideo cōrēns ut p̄fū nō p̄cē-
p̄cēt p̄ media actus, nee p̄ ipsos actus, p̄tē tendunt int̄ lā mēlā.

Avā cu^t hūs p̄ducant p̄ actus, ac adeo magis pendeant de illis, id
p̄ insp̄ctū ut ergilās in accepti specie p̄curvantur p̄ ḡo media, r̄ug
actus p̄t tendunt in illa. Vnde cu^t media ascētēndi, et cōm̄
actus, qui in illa tendunt, v̄nt multi, et q̄d d̄r̄si, nec ipsi h̄s v̄n
et m̄la, et d̄r̄si q̄d. 3° r̄o e; quia h̄s, illat⁹ accepti respi-
ue transcenti⁹ primario actus vducatur, sc̄ discursus, ad p̄
p̄fendendos inclinare, et v̄r̄s respiuant et v̄r̄s media, et adeo de-
bene acceptari p̄p̄sos actus, et p̄ illar̄ media. Sc̄ u p̄oā v̄.
In illis n̄ respiuit transcenti⁹ primario actus vducatur, vel dis-
cursus, nec v̄r̄s media, sc̄ absolute respiuit actus int̄lēgendi p̄t
stant sub obv̄ p̄tli sub quo: sub int̄lēgit̄. Actus aut̄ int̄lēgendi
sc̄ absolute accepti p̄tendunt s̄ vducant, et discursus cont̄y
p̄t sic n̄ h̄s mediu^m, ad q̄d in illis p̄t referri transcenti⁹.

2º sic argui: quibet virtus membralis in voluntate unus tantum.
¶ et quibet sua tota in voluntate unus est unus in his: q. Cartea et bona
nam a parte rationis. In his quia alioquin tota omnis virtus et unus
est unus, q. ut certe temporis quoque esset voluntate, a quo abstendetur?
¶ sed hoc videtur absurdum: q. ita. Contra. quia pides humani
ut oculi patentur, unus in his, et sufficit ad apprehendendum et bus ac-
tibus peti. q. et res humanae sunt unus in his, et sufficit ad appre-
hendendum et bus actionibus talis scio.

B. ad argus. c. ans, et or. cont. p. e. quia ois abusumus habet

virtutes in volant, sunt eius de sp̄ci, nō solū q̄n auxiliis p̄t
 integrant unā virtutē, et ferunt in obv̄ quod, sib̄ cōd̄
 obv̄ p̄tē subq̄o, sib̄ d̄cōg. Nam d̄cōg. quia a lūt̄ h̄cē unā
 t̄ mediū, r̄umotius p̄gā t̄ndunt in obv̄ māt̄. q̄n needi
 v̄ in temperān. (e mediorūt̄ vñ delectationes) : atq̄
 perhōr mediū p̄tē sp̄ciant̄ t̄ sp̄ci altus Temperān.
 qua? altus h̄s, q̄d ill̄s inclinat̄, idcōg. n̄ ē mīrū sita-
 lis virtutes, sit unūt̄m h̄s. Atā altus eiusq; r̄ic̄ n̄ comp̄nt
 eius de sp̄ci, coḡ h̄cē cl̄visā media p̄tē eēque t̄ndunt in
 obv̄ māt̄; et id ad ill̄s n̄ sufficit unus m̄ h̄s sc̄ergranti
 plures. Ad confr. C. Artis et Q. contiō. triū c̄eadē
 qua? modo ass̄gnauit, quia s. in p̄tē mediū sib̄ obv̄ p̄tē
 p̄rḡl̄ 2 uox m̄, nōq; diuina authoritas. Et id oīs artis
 p̄tē sunt eius de sp̄ci, sufficit q̄d p̄mōde ad ill̄s sufficiens
 m̄ h̄s.

De Ass̄ibus h̄is & snt de eius de sp̄ci mōse et
 p̄cedant à dīcōs h̄ib̄s v̄ cursu h̄ic̄ t̄. a. 2. 8. ad
 2ā p̄m̄

Art. 3.

Ex quo obv̄ sc̄ia p̄tiale de sumant sua dīc̄?

Ex superiori dīc̄, q̄ue in solū p̄cedentū argōn, facile
 colliḡt̄ resolutio hiūs q̄d. Dīcīmus. n̄ sc̄ia p̄tiale c̄sequenti
 est

bet actus, ut huius sententiæ penitentia ad aliqua tria totale?
v.g. actus l. huius huius clavis ergo iste est resolutio. Dicimus et
hinc huius et actus, ut sint iudicatio, s. potius discursus, speci-
ficare propter iste p. f. mediu. p. g. d. Inter asencti cliv.
Ex his q. p. resolute agere.

Dicimus hanc cl. via partialis specie p. mediu. p. g. d. h.
lus asencti cliv. Quid quia os actus, l. huius iudicatio aut
discursus specie p. mediu. p. g. d. in actu male. Et
via partialis d' actus l. huius discursus: q. c. v. v. v. v.
que qd. e. cor. ond. quia actus discursus specie p. illud
ad qd. primario dicitur in transiente: sed os actus l. huius
discursus dicitur in transiente ad mediu. p. g. d. q. p. illud
specie.

Taliter mediu. seu motiu. sentendi cliv, conflatis alijs
et relativis in seco. erunt et evidenter prius contentio in
missis, et evidentia et evidenter intrinseca ipsius cliv. Ita
colliguntur quatuor praeuerantur ad mediu. ad agit. sive sua per-
tinentia eiusdem loci. quatuor uariantib. mediu. ad agit.
in ad agit. sive quatuor diversi colliguntur tunc mediu. dari
ari ad agit. quia tamen motiu. est intrinsecus, quia dicitur male sunt
diversi. tunc uarianti in ad agit. quia uariantib. motiu. est intrin-
secus, praeuerantur eadem cliv. male, ut qd. eadem cl. successione

428

inferior et diversi motus et transversis (o. g. si i. o. passio horum
erit successiva per deficere huius physicae, et Methyl ^{par} 3. vel
q. n. uariaetatem matris praeuerante, code motus ostensio,
ut si per deficere huius dorsalem successive de obliqua passione
q. minime ab illo emanent.

Ad cap. 26.

Quæst. 1. de scia a copio.

Diversi I. scis speculatorum in cor.

Hus speculatorum in cor omnis alijs divisionibus, q. q. dividit se
dividit in huius cudentem, et certum; et in huius incidentem,
et incertum. Hus cudentis est esse, q. facultat. In illius assenti-
endum obiectum certum, et cudentem. Individens autem est esse, q. facili-
tatem in illius ad assentendum obiectum in cudenti, et incerto.
Dein hus cudentis subbar in In illius sapientia, et scia.
In illius est hus inclinans ad assentendum. prijs. Sapientia
est hus inclinans ad cognitionem scientiarum partissimam.
cas: alijs est hus Methyl. Scia est hus inclinans ad cognoscendam
scientiarum partissimas cas: sed q. alias inferiores: quis est hus
auiscentia alterius scia natu. Scia deinde dicitur in sciam
q. q. et p. q. q. quomo aut haec membra cudentia non se disting.

nderit aqua caro? hoc t. neq; nroia centri distingunt?

Iam u^o ex alia pⁱ huius inuidens diuidi in errore,
opinione³ fidei humana³, et suspcione³. Error huius inclinans ad ass. p^{al}so³, galat^o reiu³. Eduard^o m³ spes, aut
q^{si} spes sub alteras, nampe in errore, q^o dicit intui, et in
eu³, q^o dicit sapere, ac eande³ in eu³, q^o tradidit sⁱa. Opio
d^e huius inclinans ad assencion³. Aliu^o obv. q^o non probabile³, al^o
primum p^{is} oppo³. Fidei humana³ huius inclinans ad assencion³
du^o aliu^o obv. q^o auctorit³ ab aliis hois cu³ formic^o p^{is} oppo³.
Suspicio³ huius inclinans ad assencion³. Aliu^o obv. q^o alio³
Indiciu³ l. coniunctura³ leue³, et iniquitate³, cu³ primum p^{is} op-
posta. ut sⁱ s^os suspicio³ aliqu^o c^o alterius amicu³, quia cu³
frequenter diligit.

Arf. 2as

Opacio distinguuntur a fide humana, et ab opio.

Et q^o resoluti notandum³ e^o Opio³ fidei humana³ inuidi in
opio³ mediatu³, et imediatu³. Opio³ mediata³ e^o huius formi-
dolosus chetus opalig^o mediu³ p^ole, ut sⁱ s^os induet hoc³ et
visib^o, quia vnde³ aliquos actu redentes. Opio³ aut imediatu³
e^o huius formidolosus n^o chetus op^o mediu³ sc^o om^o ex aliquali

25

veritate, et penetroe erga? de qn alijs sine aliquo medijs
agentibz hunc dñi parentes diligunt & hys. Notandum
2º fide funa dñudi est in pdd meata, et in meata. Mediata
2 illa, qd hys pp authoritatem aliamus hys dcentis. In meata
2 illa qd n hys pp authoritatem dcentis, sed c aliquo tioi
qui ab aliquo hys pponend. Not 3 suspicione dñudi et
in suspicione meata, et in meata. Mediata c illa, qd hys pp
alijs indicium aut conjectura in pccam. In meata et c illa
qd hys et alijs, et ualde ex iusta uent tioi. Not 4º qd
mis posse comparari suspicione cu? fide, et opio rurisper
suspicio mediata cu? fide, et opio mediata. L suspicio ministr
cu? fide et opio meata, L suspicio mediata cu? fide, et in mea
L. et in suspicio meata, cu? fide, et opio meata.

His partis p^o comparsa. Dic i. Suspicio meata mō
n disti centi, sc̄ om accienti a fide funa, nos et ab opio mis.
¶, quia, L illa authoritas aut signo probat, qd qd chanc
alijs actus membris meatus, et opios aut a multis approbat?
L, et in opio, et a paucis approbat, si e talis actus a fide
funa meata, aut opio meata (qdueret medijs et authoritatis
aut ex signo glorii): si 2º talis actus et suspicio meata: aliqui
in hoc casu n carnit disti centi, sc̄ om accientis: qd suspicio meata

ad dicitur acentus sed tamen accentus apud humana et opioe medicis.
 Pr. Min. quia illa dicitur quod est a magis et minus, non censens,
 sed acentus: atque istius quod cernit in proprio casu (non suspicere)
 meatus cura pietatis, et non pietate humana, et opioe meatas, et alia
 pietatis et tamen a magis et minus: quod non est censens, sed acentus.
 Min. quia et est auctoritate magis, et minus efficaciter aut et
 medium pietatis nullus, et a paucioribus operatus, quod dicitur, que
 cura non in oppositio, non est censens, sed acentus.

Pro 2^a capitulo. Seco 2: suspicio meata non distinguit
 a pietate humana, nec a opioe minus, dicitur non ab aliis acentus.
 pro eo de misericordia, quo faciens deo probata fuit: quia huius m-
 eritudo minus, qui prouidit, dicitur pietatis curia aliquan-
 tulam et pietatem; et pro veritate non bene et inefficaciter: si
 pietatis actus est pietas humana meata, et opioe immicata.
 Pro diversitate acentis trius est auctoritate aut sine illa:
 si est a centis aliis et suspicio minus: atque in hoc casu cer-
 nitur enim istius: acentus non suspicere immicata cura pietatis et
 non pietatis humana, et opioe immicata et alia pietatis: faciens
 immicata non dicitur censens, sed tamen acentus apud humana, et opioe
 immicata. Pr. Min. quia illa dicitur a tamen a magis cernimus
 clarioris habita ex ore: quod a dictione acentus tamen

Pro duas uelis comparibus Dic 3: ius priu
meata distri centri apde hunc, et omnione immis qd sibi
dm 2 d susurrecone minia si comparet ad pde hunc, et
ad opoc mis. Dp 2 pars dorsi quia dis attus clivis ppalit
mediu distri centri ab attu clivis ex tri, et sine medio: sed
suspiro meata et attus clivis pp mediu: pedes aut et opis
immis sunt attus et tri, et sine medio: d sibi
gund invse spie seu centri. Atqz haec ri pportunat ac
acta, pbat et 2° vim ctors, ut cogitanti pbat.

Si fides humana distingatur ab opinione.

Comparavimus suspitione, cu^m fide huius, et opinio. Num
fide huius ad cu^m opinio conseruamus; et ut q^{uod} resoluatis, nos c^{on}
i^m fide huius duobus m^{is} p^{ro}c^{ed}e diuini. Uno in fide nostra
et i^m minat. Q^{uo}diximus. At le^ter^a in polemica obsecrata, et cui-
denter. (q^{uod} et appellatae pides ad cudentio in astante).
Fides obsecra est illa, q^{uod} n^{on} p^{ri}us obsecratur: quia hec, q^{uod}
n^{on} datur cudentia, sⁱ, utru^s p^{ri}us pides. (Tempore auctoritatis
ducentis, nec veracitatis losius), sⁱ salicentius. Moni^s.
Fides aut^e carentia seu ad cudentia in astante, illa
q^{uod} n^{on} p^{ri}us c^{on}identer. q^{uod} hec q^{uod} n^{on} datur cudentia utru^s
p^{ri}us fidei, nempe auctoritatis ducentis, et veracitatis usq^{ue}

dilectis. hinc e pdes quod temus et haec proe
 duma est, nam evidenter nobis a multis diuinis et uenit ce-
 gat deo, cu[m] impossibile sit eis hoc tanto authentatis in-
 astre falsa conspirasse. rotundus est postea q[uod] pde-
 re et pde humana, et opioe p[ro]portionate auctio[n]is. et de pde
 humana meata, si compareti cu[m] opioe meata, et de
 pde humana minima. Si compareti cu[m] opinione non-
 mediata et ratiocinativa comparenti actu[m] et uerbo cinctu, quia
 ut discimus actus et uerbo ex alijs modis semper dicit
 cinctu ab actu et uerbo ex alijs.

His positis tripliciter est nota; 1a regia q[uod] absolute docet
 pde humana non distinguere cinctu ab opioe. 2a assunt pde
 humana et uidentur distinguere cinctu ab opioe; non ita q[uod] pde
 obscurus, sed neutra harum triplex placet.

3a ergo quod sequimur absolute docet pde humana
 evidence, quod obscurus distinguere cinctu ab opioe. Et haec
 nota in primis quod attinet ad eadem uidentur, quia cognitio in-
 dulcior uidentur distinguere cinctu ab evidence, ut vix fieri. et
 pdes q[uod] nō possunt uidentur ab cognitione uidentur in attestante.
 q[uod] distinguere cinctu ab opioe, q[uod] semper et cognitione meuidens. Et sicut
 quia cognitione in dulciora sumit sua uidentur ab medio